

ningsoverenskomster, som bygger på exemptionsprincippet.

Personer, som opretholder fuld skattepligt til Danmark under ophold i udlandet, ophober store under-skud, som kan modregnes i indkomsterne ved tilbageflytning.

Ovennævnte er kun eksempler på områder, som bør indgå i den lovpakke, som skal imødegå spekulation i danske skatteregler i forbindelse med skatteflugt til udlandet.

Der er meget betydelige provenuer at hente fra dette område. Alene en afskaffelse af reglerne om udlandslempe og sambeskatning med udenlandske datterselskaber skønnes at indbringe et merprovenu på ca. 1.100 mio. kr. Et skøn for et merprovenu på det samlede »udlandsområde« kan fastsættes til 1.500–1.800 mio. kr.

Ad. pkt. 6.

Bortfald af formueskatte loft og mere realistiske værdiansættelser af visse aktiver

Det eksisterende formueskatte loft på 78 pct. er utrolig indviklet og gør det næsten umuligt at beregne skatten for de personer, som er omfattet af reglen.

Herudover virker reglen fuldstændig tilfældigt. Har den formueskattepligtige eksempelvis valgt at placere sin formue i akkumulerende investeringsbeviser, vil der ikke fremkomme noget løbende afkast herfra, men afkastet vil fremkomme i form af kursstigninger på investeringsbeviserne.

De formueskattepligtige kan således i deres valg af aktiver i betydelig udstrækning selv bestemme formueskattens størrelse. Placeres formuen i aktiver, hvor hele afkastet udbetales løbende som skattepligtig indkomst, kan det medføre en fuld formueskat. Omvendt vil aktiver med lav eller intet løbende afkast medføre nedslag i formueskatten. I virkeligheden vil ethvert aktiv afkaste et udbytte – direkte eller indirekte – der svarer nogenlunde til det afkast, der vil kunne opnås ved en alternativ investering. Afkastet er således den mest betydende faktor for aktivets værdi i handel ogandel.

Det udvalg, som blev nedsat af skatteministeren til at kulegrave formueskatten, har i den afgivne betænkning (betænkning nr. 1136/marts 1988) påpeget formueskatte loftets u hensigtsmæssige virkninger. Udvalget har ikke taget stilling til dets afskaffelse under henvisning til, at det er en del af skattereform aftalen. Udvalget peger dog på, at behovet for formueskatte loftet mindskes ved en satsnedsættelse. Siden dengang har et flertal i Folketinget vedtaget en ned-

sættelse af formuebeskatningen fra 2,2 pct. til 1,0 pct. samt en række yderligere lempelser.

Formueskatte loftet kommer alene en meget snæver gruppe af de største formueejere til gode. Der opretholdes således et meget komplicerende regelsæt, som ikke engang er velbegrunder, men alene skyldes en lille gruppe af velhavere. Mener Folketingets partier noget med løfterne om forenkling af skattereglerne, må formueskatte loftet være et af de første regelsæt, der står for fald.

I samme forbindelse opfordres der til, at reglerne for værdifastsættelse af visse aktiver gøres mere realistiske. Især værdifastsættelsen af unoterede aktier og anparter er uden megen sammenhæng med de reelle værdier.

Reglerne om nedslag for fysiske erhvervsaktiver forvrider valget mellem investeringer i forskellige typer af materielle aktiver og mellem investeringer i materielle og finansielle aktiver. Som nedslaget er udformet, giver det endvidere et væsentligt incitament til at investere i fysiske erhvervsaktiver for lånte midler for at nedbringe formueskatten.

Bl.a. med disse begrundelser indstillede formueskatteudvalget i sin betænkning, at nedslaget blev afskaffet.

I stedet har et flertal i Folketinget efterfølgende gennemført nye nedslagsregler for hovedaktionæraktier, en ændring, som skaber yderligere forvriddinger.

Eksempelvis bliver der opnået store formueskattelettelser ved at placere finansielle aktiver (obligationer, pantebreve m.v.) i et aktieselskab.

De ændringer, som der lægges op til, vil medføre et merprovenu på 200–300 mio. kr.

Ad. pkt. 7.

Kontantværdifastsættelse for driftsmidler og beskatning af genvundne afskrivninger ved salg af ombygninger i lejede lokaler.

Der eksisterer en asymmetri af den skattemæssige opgørelse, når der handles driftsmidler m.v., som følge af, at anskaffelsesprisen (afskrivningsgrundlaget) for aktiverne ikke værdifastsættes til kontantværdi. Derimod opgøres salgssummen efter kontantværdiprincipper.

Herigennem kan køber opnå et fiktivt højt afskrivningsgrundlag, hvorimod sælger kun bliver beskattet af genvundne afskrivninger, efter at salgsprisen er omregnet til kontantværdi.

En anden asymmetri findes i reglerne for handel med ombygninger i lejede lokaler. Sælgeren af ombygningen bliver ikke beskattet af genvundne afskriv-